

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. De superiore, à quo fieri debeat postulatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

De his, qui postulari possunt, & non possunt.

Resp. i. Illos tantum postulari posse in genere, qui impedimento aliquo canonico impediuntur, quo minus eligi possint (cum enim in subsidium electionis sit postulatio propriè dicta, consequenter tantum illi propriè postulari possunt, qui non possunt eligi) non quidem omnes, sed qui inhabiles sunt, ut eligantur, propter defectum aliquem, in quo superior potest, ac solet dispensare, uti colligitur ex c. 1. §. nos igitur. junctâ Glos. V. Personam. h. t. ne frustranea scilicet sit postulatio. Et hinc postulari non possunt ad Prælaturam, qui laborant publicâ moram infamiâ, aut in crimine aliquo, quo notati sunt, perseverant, vel qui omnino sunt illitterati, bigami, sputij ex damnato coitu nati, uti colligitur ex c. nisi cum pridem 10. §. Persona verò. de renunt. qui interdictum loci scienter, ac temerè violavit c. 1. h. t. qui 27. ætatis annum non attigerunt &c. nec postulari possunt Religiosi professei ordinum mendicantium ad inferiores cathedralibus Ecclesiis, aut ad monasteria extra suos ordines, ut patet ex extravagante uni. h. t. inter comm.: qui tamen vinculo alterius Episcopatus tenetur, etiamsi tantum confirmatus sit, quamvis eligi non possit in Episcopum, aut Archiepiscopum alterius Ecclesiæ, cum sit spirituali matrimonio primæ suæ Ecclesiæ junctus, & sic incapax alterius matrimonij spiritualis contrahendi prius, quàm à priore vinculo solvatur, postulari tamen potest à Pontifice, qui po-

test, & solet in casu necessitatis, aut magnæ utilitatis, dispensare, ut cum priore Episcopatu retento alium etiam Episcopatum recipiat postulatus, vel saltem priore dimisso, ad alium transeat, prout constat ex c. ult. h. t. & ex c. ult. de translat. Episc. Et quamvis Cardinalis S. R. E. non Episcopus, in Episcopum alicujus Ecclesiæ postulari debeat à summo Pontifice, postulatio tamen hujus, non est postulatio solemnis, cum nullo canonico impedimento prohibeatur, quò minus eligi possit, sed postulatio simplex, sive non solemnis, ne scilicet Ecclesiæ universali, cujus administrationem Pontifex habet, per talis Cardinalis absentiam, in suâ Ecclesiâ particulari residere obligati, sua subtrahatur utilitas, quam ex hujus Cardinalis in Romana curiâ præsentia sperare potest: quo modo etiam Prælati Episcopo inferiores, quamvis simplici tæpe postulatione à suis Capitulis v. g. postulandi sint, rectissime tamen dicuntur eligi, & non postulari, cum nullo canonico impedimento impediuntur, quo minus eligi possint.

§. III.

De Superiore, à quo fieri debeat Postulatio.

Fieri debet ab eo superiore postulatio, cujus est Prælati, si electus esset, confirmatio, si tamen super impedimento canonico ratione cujus sit postulatio, dispensandi licentiam habet (habet enim admissio postulationis, vim confirmationis, ergo ab eo fieri debet postulatio, à quo petenda foret Electi confirmatio) neque tamen ex obligatione justitiæ admittere postulationem

concorditer factam, & à se petitam teneatur superior, quamvis admittere teneatur ex iustitia electionem legitimè factam, & legitimè electum confirmare, cum postulatio gratiæ, electio iuri innitatur, ut dictum: neque tamen etiam nego, quòd ex debito officii postulationem admittere teneatur, si necessitas, aut utilitas Ecclesiæ exigere videatur, cum ex officio illi incumbat talis Ecclesiæ utilitati, aut necessitati providere.

§. IV.

De illis, qui habent jus, sive potestatem postulandi.

OMnes, qui eligere possunt, jus etiam postulandi habent *c. bonæ 4. §. ceterum h. t.* eò quòd postulatio in supplementum electionis concessa sit, & tanquam accessorium regulariter non acquiratur sine jure eligendi, nisi extraneus v. g. aliquis ex mera gratia ad electionem Prælati admittatur, & jus postulandi nondum legitimè præscripserit, quo in casu potest talis à postulatione excludi. Ut autem postulatio à superiore admitti possit, debent duplo plures postulare, si facta sit in discordia, ita ut aliqui Capitularium elegerint aliquem, alii postulant aliquem *c. scriptum 40. de Electione* (meritò enim plus requiritur ad extraordinaria, uti est postulatio, quàm ad ordinaria, uti est electio) ita ut si in tali casu à majore quidem parte facta fuerit postulatio, à minore verò electio, penes superiorem sit, confirmare num velit à minore parte electum, an majoris partis postulationem admittere: Si verò nulla electio intervenit, sed tam hi, quàm illi

diversos postulaverint, sufficit ad postulationem alicujus admittendam, si à majore parte Capituli postulatus sit, ut probatur ex *c. postulationem 5. h. t.* cum in tali casu non sit pro una via providendi, major ratio, quàm altera. Et quamvis eligentes variare non possint post factam legitimè electionem, & ab Electo admiffam, cum per talem electionem, & admissionem huic jus fuerit acquisitum, quòd adimere ipsi per variationem amplius non possunt, qui elegerunt; possunt tamen variare, qui postulationem alicujus fecerunt; modò postulatio talis Superiiori nondum fuerit præsentata, ita ut ante talem præsentationem alium postulare possint sine præjudicio illius, quem prius postulaverunt, tum quod per postulationem talem nullum adhuc jus postulato acquisitum fuerit, tum quòd superiori, cui postulatio jam præsentata fuit, videatur illud, si post præsentatam postulationem priorem, alia iterum tentaretur, quæ omnia habentur in *c. bonæ 4. h. t.*

§. V.

De pœnis postulantium indignum.

Qui scienter ad Prælaturam postulant indignum propter vitium, seu defectum indispensabilem, pro ea vice, ipso jure seu facto, privati sunt potestate postulandi, & eligendi, *Gloss. in c. 1. v. privare h. t. c. 2. eod.* quæ enim pœna statuta est contra indignum scienter eligentes, *c. cum in cunctis 7. §. fin. de Elect.* extenditur in *c. 1. h. t.* ad scienter indignum postulantes: quam pœnam etiam incurrunt illi, qui postulationem personæ indi-